74

Proserpina

i

Orfeus(Naumann)

Proserpina. i „Orpheus og Eyridice."

1" Akt. tacet. 2" Akt.

Allgto (Koret) (Sop) (Slut af 2" Scene)

En ukendt Fö-lel-se vor Barm ind-ta-ger. Den findes aaben for Medynks Raaben,

8. (Harpe)

3" Scene (De Forrige og Proserpina.)

Adagio.

En u-sæd-van-lig Lyd sig trængte til mit

Viol. f

Ø-re, hvis Lif-lig-hed mig heftig rör-te, og med en lönlig Magt, jeg kunde ej mod=

p.

Andante.

(Orpheus)

-staa, jeg ef-ter den blev draget.

Lad en

høj-st ..... u - lyk-ke-lig fin-de Trøst -- og Hjælp hos dig!

Hvad

(Orp.)

vil, hvad ønsker du?

Andante.

Harm! Liv er Død og Fryd er Harm, Liv er Død og Fryd er

Harm, Liv er Död og Fryd er Harm og Fryd er

sfz

f

Recit.

(Orp)

Harm! O hvilken Kærlighed! hvor stærk, hvor u-for-anderlig! Giv mig

p.

Elsk-te i min Arm! Lad min Kval og Ve sig en-de! Trø-fa-ste

f

f

ma-ge-lø-se øg-te Ven! jeg fø"ler al din Smerte! Følg mig, jeg vil dig

lien, til Plutos Trone före, hans Sjæl, som kendes Elskovs Magt, din Jammer vist vil

Andante.

røre!

Guderne bör Dyden skönne,

p f

og ved deres Vælde lönne, naar den hær - - - - - - - - - - - - - - - lig,

hær - - - lig vi - ser sig - - naar den hær - - - - - - - - - - - - - - - - - -

-------lig vi-ser sig. Ønsket Løn du vist kan

f

p

vente for din Tro-fast-hed at hente, elsket Ven, maa gives dig, elsket

Cello

Ven.---; maa gi-ves dig, elsket Ven, maa gives dig, el-sket

Ven-- maa gi-ves dig. Gu-der-ne bør Dy-den

p

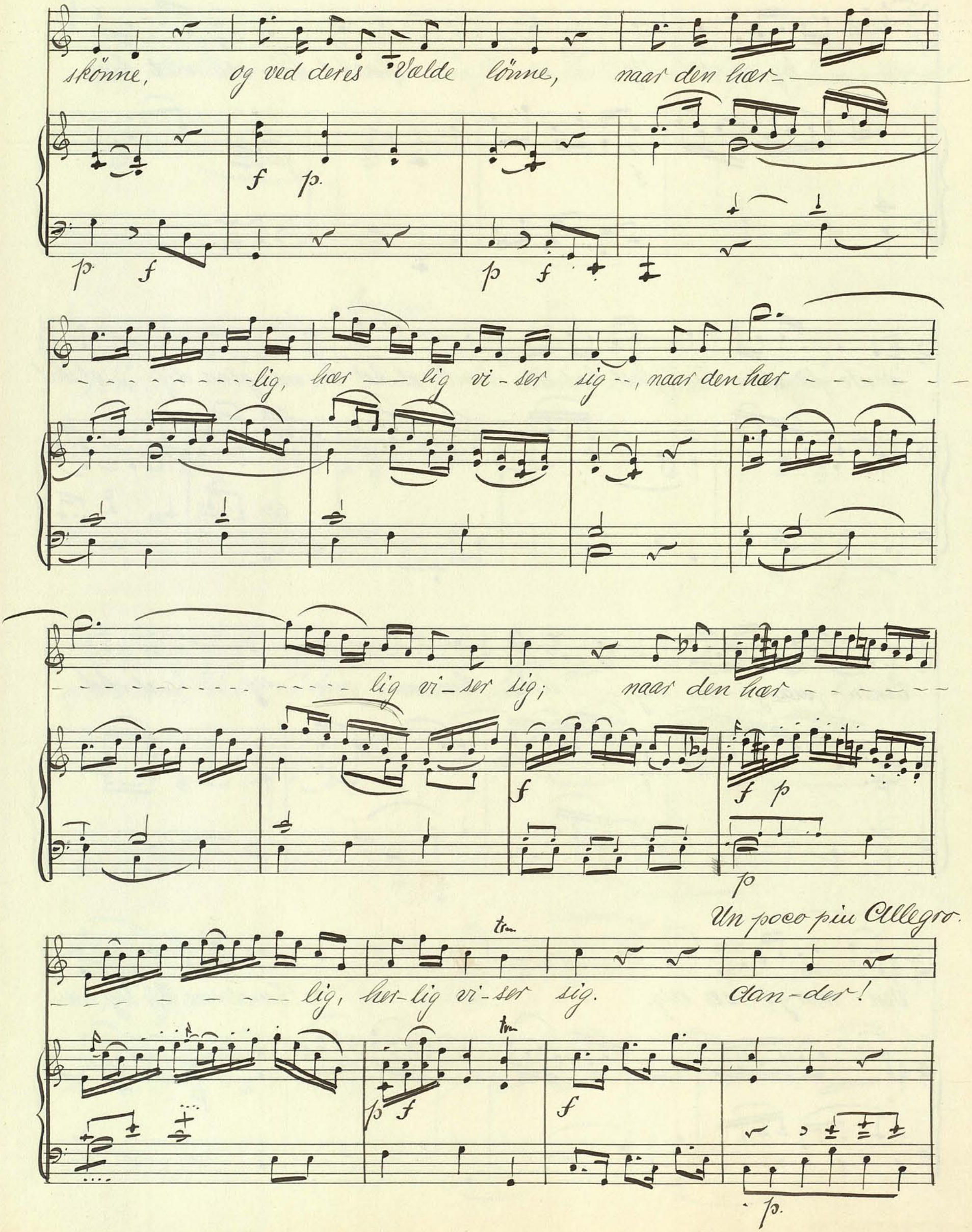
skönne, og ved deres Vælde lönne, naar den hær-
lig, hær — lig vi-ser sig--, naar den hær
lig vi-ser sig; naar den hær
lig, her-lig vi-ser sig.
Un poco piu Allegro.
dan-der!

Oander! eders O-ver- vinder, lader tryg og ü-den Hin-der, eders Hon —

-ge nær — me sig. Lader tryg og ü-den

Hin-der, lader E-ders O-ver-vinder, eders Hon — ge

nær — me sig, e-ders Hon-ge nær-me sig'

f

4 Scene = (Eyridice alene)

Più Allo e forte.

(Kor.)

5te Scene (Kor af Aander)

(Kor.) (Sop.)

hvor er begges Skabne söd, hvor er begges Skabne söd, hvor er begges Skab-ne

(Viol. I.)

söd, hvor er begge Skæbne söd!

(Eydicice)

Hvem bliver vel til-bage — givet? Hvem hans Ven-inde mer end Livet

var? Min Orpheus det være maa! Ja, dej-lige Ey-ridice! Din Orpheus det

6te Scene.

er: Hans Mage-löse Kærlighed, hans Smer-te, Klagemaal, For tryllelsen af hans saa kælne

1°

Stemme, har dig af Dödens Tunge vundet, saa det til-stedes ham, paa Jorden dig at

f

(Eyridice)

före!

Men da min Orpheus er her, hvi vil da han i Glædens

Boliger ej heller hos mig blive? Det kan, og maa han ej. Men skönt din Bortgang er et Tab for

mig, jeg dog for din Lyk- salighed vil Moders Ømhed bære! De tyk-ke

p.

Dünster, som omringe Mörkets Ri-ge, for Dö-de-liges Skönhed er en

Gift, mig derfor Pluto med et Slör be — dækte, din Tid, han mig fra Jor-den

för-te, i-gennem hvilket Dünsterne sig ikke kunde trænge. Følg mig, og dette

Slör skal dig for Faren trygge, men rör det ej, för Styx er lagt til =

– hage; modstaa end-og din Elsktes Bön, dersom han u-taalmod i-gen at=

Andante

–traaer, sit Øj-e ved dit Syn at Glæde.

Lad dig standhaftig fin-de, be=

–stil din Mages Længsel, til du af Mør-kets Fængsel ej mer . . . om-ringet

er, til du af Mörkets Fængsel ej mer - - omringet er.

För lad ej Frygten svinde at Fryd til Harm vil blive, dersom I Sted vil

gi-ve til Om heds Fö'lel-ser. At Fryd til Harm vil

blive, dersom I Sted vil gi — ve til

Om-heds Fö-lel-ser, til Om — heds Fölel=

ser. Be strid, be=strid din Mages Læng —

f

f

— sel! Lad dig standhaftig fin-de! be-strid din Ma-ges Længsel!

p.

til du af Mör-kets Fængsel, ej mer --- om-ringet er,

til dü af Mörkets Fængsel ej mer ... omringet er, be-

strid, bestrid din Ma-ges Længel! til dü af Mör-kets

Fængsel ej mer - - - - - - - - om-rin-get er ej

mer om- rin-get .... er!

(gaar ud med Expression)

7. Scene (Orf. = Kor. = Dans)

8. Scene. (De forrige = Proserpina og Eyridice.

Viol.

16.

(Orfeus.)

Tak være eder, i store Guder! mit Hjerte siger mig, at det er hende! Her Orpheus, her er din elskte Mage, med Glæde jeg dig hende over-giver; elsk hende nu som för, men glem til-li-ge ej, at det dig Kærligheden vandt, kun ved Standhaftighed be - vares!

4.

(Orf.) (Eyridice)

yder dig! Min elskede Ey-- ridice! Min Ven! min Orpheus!

Allegretto

Gaa tro-fa-ste æg-te Par-, kom-mer sil-dig her til —

p

-ba-ge, Kær-lig-hed med E-der drage E-ly-sæ-um I da

har, Kær-lig-hed med E-der drage E-ly-sæum I da har.

{Eyd: Orp:

f p

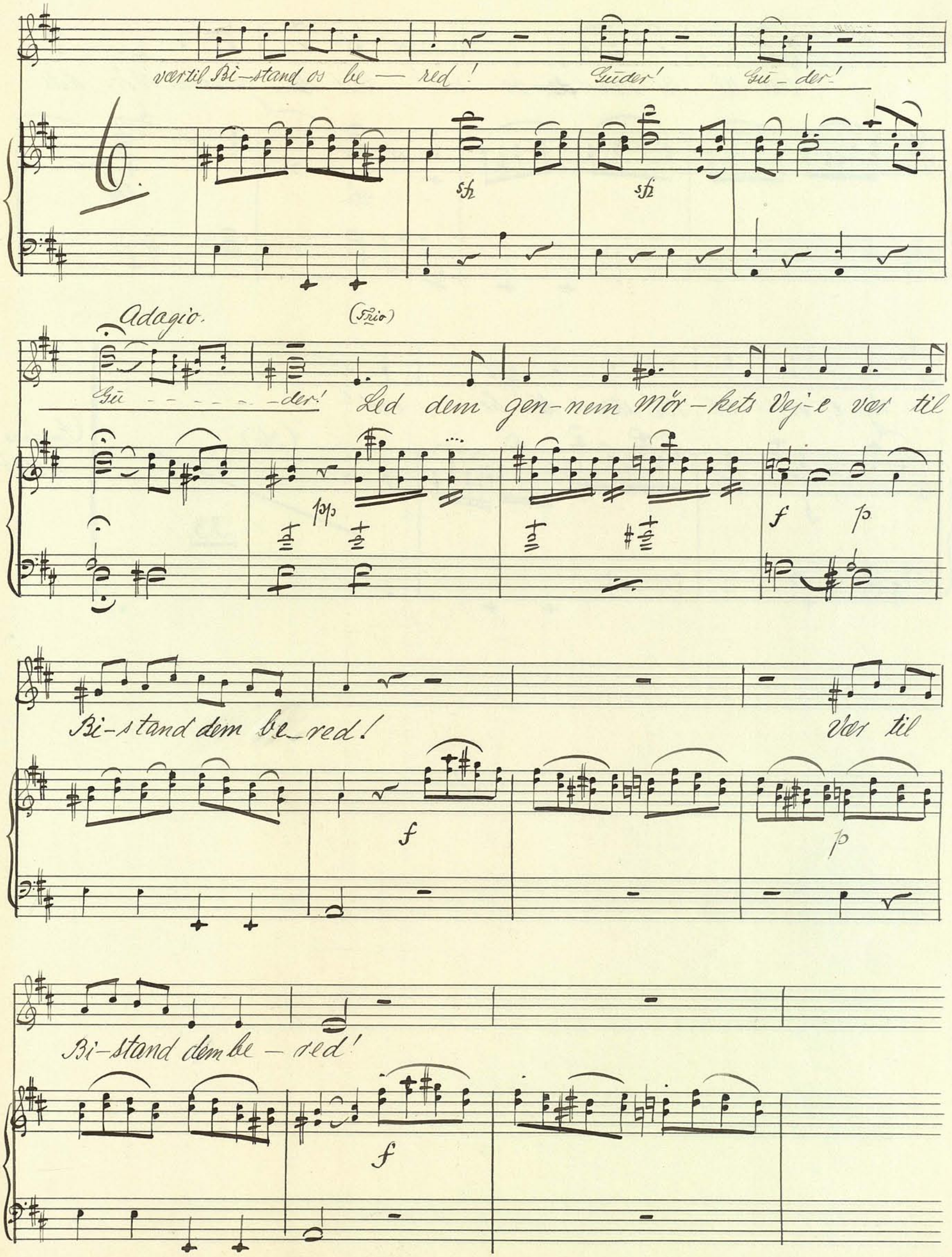
vær til Bi-stand os be — red! Guder! Gu-der!
sfz
sfz
Adagio.
(Trio)
Gu - - - - - - - der! Led dem gen-nem Mör-kets Vej-e vær til
pp
f
p
Bi-stand dem be-red! Vær til
f
p
Bi-stand dem be - red!
f

Vær til Bi-stand dem be-red! Led dem gennem Mør-kets

sfz

sfz

Vej-e, vær til Bi-stand dem be — red!

f

(Hor)

33.

(Ende paa 2den Akt)